

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Fortunatus Ep. 14. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

502 VITÆ SANCTORVM. 14 Octob.
Austriam jam absolvit. Ex Diimaro, Stabio,
& VV. Lazio.

Quid prodest, si homines laudent, & conscientia accuset? aut quæ debet esse tristitia, si omnes accusent, & sola conscientia nos liberos demonstrat? si nobis est testis in celo, testis in corde, dimitte stultos foris loqui quod volunt. S. Greg. l. 8. Registr. c. 45.

S. FORTUNATUS EP. 14. Octobris.

FAcilè orco imperat, quisquis peccato non servit. Inter testes longè plurimos etiam FORTUNATVM numero Tudertinum Episcopum, qui totas legiones dæmonum ex hominibus non semel unus fugavit. Sed nocuit pænè fugiendo orci faelles. Nempe pulsus sub noctem urbem obambulat hominis vultum mentitus, rem indignam clamat factam ab Episcopo FORTVNATO; peregrinum se hospitio ab eo ejectum, cuius munus esset etiam invitare verecundantem. quam nunc virtutem habitare sub tecto Pontificis cives crederent, unde hospitalitas exularet? Audiit hæc nescio quis, & non tam misericordiâ motus quàm invidiâ, quam facere FORTVNATO volebat, domo excipit, cæli scilicet exulem. Sed malus hospes non minùs malam symbolam reliquit, abiensque hospitis filio in ignes coniecto animam elisit. Tum denique infidam hospitalitatis tesseram pater damnavit. Sed quàm cordi FORTVNATO juvenus fuerit, audi. Gothus prædam agebat nobilem, adolescentes geminos. Pontifex cum nec precibus hos nec pretio redimere posset, malum vaticinatus est militi, quod illi equus dedit, cum lapsus coxam sessoris fregit. Hoc malo multatus Gothus ultrò jam FORTVNATO pueros remisit; sed
non

14. Octob. VITÆ SANCTORVM. 503
non gratis. Nam remisit Pont. sanitatem, ingens
ægro pretium. Ex D. Gregorii Dialogis.

*Adverte, quæso, si mundum diligis, si in illo conuer-
saris, in quanto discrimine vivas. quocunque te vertes,
concupiscentia ignem accensum invenies: quem si copula-
ri permiseris tuo, uret te, & in favillam rediget. Fuge
igitur ad montana cum Loth, & salvaberis. S. Laur.
Just. de Cont. mund. c. 19.*

S. DOMINICUS LORICATUS C.

14. Octobris.

Audite, qui aras, calices, infulas vel venditis,
vel emitis. DOMINICVS à primis annis aris &
ipse admotus, tandem sacerdotio initiatus est. Ve-
rum quòd eos honores nescio quo dono (pellis
credo caprina erat) parens filio mercatus esset, de-
testatus hic impia munera, adeoque jam se etiam,
longè fugere statuit partas malè dignitates, & pa-
ternum facinus in se vindicare. Ad hoc commo-
dissima visa est solitudo, & in hâc virorum socie-
tas, qui austeram cum primis rationem vivendi se-
quebantur. Nempe his unum totâ ferè vitâ jeju-
num, deliciae die Solis Jovisque pultes, cibus per
reliquam hebdomadem solus panis erat. Nam de
potu quid dicam? aquam lacrimis miscebant. Jam
loqui semel in septimanâ, dabatur, cædere verò
flagris sæpius in die se, sæpius cædi ab aliis mos re-
ceptus jam fuerat. Hæc omnibus tunc communia,
at DOMINICO nostro peculiaria illa ajunt: nudam
carnem loricâ ferreâ onerare, itaque in vigiliis
sanctis noctes dies perstare; tum bis quotidie Re-
gii Vatis carmina cantando decurrere, manu in-
terim utrâque virgis armatâ mensuram imperan-
te. Durum, ais, est nimis sic vivere. At sic vivendo
vir-